

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja
Prezes Rady Ministrów
DSP.WPP.0640.18.2021.ML

Warszawa, 26 maja 2021 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

przekazuję przyjęte przez **Radę Ministrów stanowisko** wobec komisyjnego projektu ustawy

**- o zmianie ustawy - Kodeks karny
(druk nr 924).**

Jednocześnie informuję, że Rada Ministrów upoważniła Ministra Sprawiedliwości do reprezentowania Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych.

Z poważaniem,

Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Stanowisko Rządu
do komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny
(druk sejmowy nr 924)

Wniesiony przez Komisję do Spraw Petycji Sejmu RP *projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny* (druk sejmowy nr 924) zawiera propozycję nowelizacji przepisu art. 257 k.k.

Zgodnie z art. 257 k.k. „Kto publicznie znieważa grupę ludności albo poszczególną osobę z powodu jej przynależności narodowej, etnicznej, rasowej, wyznaniowej albo z powodu jej bezwyznaniowości lub z takich powodów narusza nietykalność cielesną innej osoby, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.”.

Projekt zakłada nowelizację wskazanego przepisu poprzez wprowadzenie nowych znamion do katalogu przesłanek dyskryminacyjnych w postaci kryteriów: płci, tożsamości płciowej, wieku, niepełnosprawności i orientacji seksualnej. Projekt zawiera także propozycję zaostrzenia sankcji karnej przewidzianej za przestępstwo z art. 257 k.k. do kary pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

W uzasadnieniu projektu wskazano, że celem projektowanej ustawy jest zapewnienie bardziej skutecznej ochrony przed przestępstwami motywowanymi uprzedzeniami z uwagi na płeć, tożsamość płciową, wiek, niepełnosprawność oraz orientację seksualną – na poziomie identycznym jak w przypadku motywacji z uwagi na przynależność narodową, etniczną, rasową, wyznaniową lub bezwyznaniowość. Ponadto celem projektowanej ustawy jest zaostrzenie sankcji karnej za takie przestępstwa. Komisja uznała, że dodanie w art. 257 k.k. nowych motywacji, które powinny być w sposób szczególny penalizowane, wynika z faktu, że w ostatnich latach były one przyczyną szczególnie agresywnych i znacząco rosnących działań znieważających i naruszających nietykalność cielesną wobec innych obywateli, motywowanych uprzedzeniami.

Podobne propozycje legislacyjne zawierały poselskie projekty ustaw procedowane w Sejmie RP: VI kadencji (druk sejmowy nr 4253), VII kadencji (druki sejmowe nr 340, 383, 1078 i 2357) oraz VIII kadencji (druki sejmowe nr 878 i 2301). Wymienione inicjatywy poselskie nie zostały przyjęte przez Sejm RP.

Analiza opiniowanego projektu prowadzi do wniosku, że w zakresie odnoszącym się do wprowadzenia nowych znamion do katalogu przesłanek dyskryminacyjnych w art. 257 k.k. jest on tożsamy z rozwiązaniami objętymi poselskim *projektem ustawy o zmianie ustawy*

– *Kodeks karny* (druk sejmowy nr 138) oraz poselskim *projektem ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny* (druk sejmowy nr 465).

Stanowisko Rządu do poselskiego *projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny* (druk sejmowy nr 138) zostało przekazane do Sejmu RP w dniu 22 maja 2020 r. Stanowisko Rządu do poselskiego *projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny* (druk sejmowy nr 465) zostało przekazane do Sejmu RP w dniu 21 września 2020 r.

Mając na uwadze przedstawioną powyżej merytoryczną tożsamość projektów, Rada Ministrów uznaje za aktualne i podtrzymuje stanowisko wyrażone wobec poselskiego *projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny* (druk sejmowy nr 138) w zakresie odnoszącym się do wprowadzenia nowych znamion do katalogu przesłanek dyskryminacyjnych w art. 257 k.k.

Odnosząc się do propozycji zaostrzenia sankcji karnej przewidzianej za przestępstwo z art. 257 k.k. wskazać zaś należy, że każda decyzja o zaostrzeniu odpowiedzialności powinna być oparta na wnikliwej analizie zasadności wzmocnienia prawnokarnej ochrony w określonych dziedzinach życia społecznego, w które wkracza prawo karne. Takiej analizy nie zawarto w uzasadnieniu projektu, wskazując jedynie, że zaostrzenie sankcji być może zniechęci przynajmniej niektórych potencjalnych sprawców takich przestępstw. W rezultacie uzasadnienie projektu nie zawiera przekonujących argumentów, które miałyby przemawiać za podniesieniem ustawowego zagrożenia w art. 257 k.k.

Abstrahując od defektów uzasadnienia projektu podnieść także należy, że brak jest w obecnym stanie prawnym podstaw do uwzględnienia postulowanej zmiany i zaostrzenia kary określonej w art. 257 k.k. Obowiązująca sankcja przystaje bowiem do abstrakcyjnego stopnia społecznej szkodliwości tego typu czynu i należycie spełnia swoje funkcje prewencyjne. Co więcej, zagrożenie ustawowe za przestępstwo z art. 257 k.k. daje możliwość adekwatnej reakcji w ramach sądowego wymiaru kary. Można także wskazać, że wprowadzenie postulowanej zmiany mogłoby doprowadzić do rozbieżności w systematyce kar zastosowanych w Kodeksie karnym. Karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5 zagrożone jest bowiem przestępstwo stosowania przemocy lub groźby bezprawnej z przyczyn dyskryminacyjnych (art. 119 § 1 k.k.), przestępstwo dzieciobójstwa (art. 149 k.k.), przestępstwo eutanazji (art. 150 § 1 k.k.), przestępstwo nieumyślnego spowodowania śmierci (art. 155 k.k.), czy też przestępstwo udziału w zorganizowanej grupie przestępczej (art. 258 § 1 k.k.), a zatem czyny przejawiające się większym stopniem karygodności.

Uwzględniając powyższe, Rada Ministrów negatywnie ocenia komisyjny *projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny* (druk sejmowy nr 924) i nie rekomenduje go do dalszych prac legislacyjnych.